

הסתכל באורייתא וברא עלמא

1. תלמוד בבלי מסכת חולין דף ע"א

הדביק שני רחמים ויצא מזה ונכנס לזה מהו דידיה פטר דלאו דידיה לא פטר או דלמא דלאו דידיה נמי פטר תיקו.

2. תלמוד בבלי מסכת נדה דף כ"ג

בעא מיניה רב אדא בר אהבה מאביי לרבי מאיר דאמר בהמה במעי אשה ולד מעליא הוא אדם במעי בהמה מאי למאי נפקא מיניה לאשתרוי באכילה ותפשוט ליה מהא דרבי יוחנן דאמר רבי יוחנן השוחט את הבהמה ומצא בה דמות יונה אסורה באכילה הכי השתא התם לא פרסות איכא ולא פרסה איכא הכא נהי דפרסות ליכא פרסה מיהא איכא:

3. ספר נפש החיים - שער ד - פרק י

בראשית ברא וכו', נאצלו ונבראו העולמות עליוני עליונים רבי רבוון בכל סדר מצבם ופרטי עניניהם וכל הנכלל בהם, וכן בכל מאמר ומאמר שבו על דרך הני"ל נבראו כל פרטי המינים והענינים שבאותו הסוג שעליו נאמר אותו המאמר, כמו שכתוב בזוהר (תרומה קס"א א), (=דכד ברא קוב"ה עלמא אסתכל בה באורייתא וברא עלמא ...

4. מדרש תנחומא פקודי פרק ג

ושנו רבותינו אין עושין שררה על הצבור פחות משנים אלא למשה שהיה נאמן שנאמר (במדבר יב) לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא ד"א כתיב ה' בחכמה יסד ארץ וגו' (משלי ג) ואומר ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה (שמות לא) ללמדך שהמשכן

שקול כנגד כל העולם וכנגד יצירת האדם שהוא עולם קטן כיצד כשברא הקב"ה את עולמו כילוד אשה בראו מה ילוד אשה ..

5. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף י"א

דתנן שני שבילין אחד טמא ואחד טהור והלך באחד מהן ועשה טהרות ובא חבירו והלך בשני ועשה טהרות רבי יהודה אומר אם נשאלו זה בפני עצמו וזה בפני עצמו טהורין שניהן בבת אחת טמאין רבי יוסי אומר בין כך ובין כך טמאין אמר רבא ואיתימא רבי יוחנן בבת אחת דברי הכל טמאין בזה אחר זה דברי הכל טהורין לא נחלקו אלא בבא להשאל עליו ועל חבירו רבי יוסי מדמי ליה לבת אחת ורבי יהודה מדמי ליה לזה אחר זה...

5א. תלמוד בבלי מסכת שבת דף ה"א

אמר רבי אבין אמר רבי אילעאי אמר רבי יוחנן עמד במקומו וקיבל חייב עקר ממקומו וקיבל פטור. תניא נמי הכי אחרים אומרים עמד במקומו וקיבל חייב עקר ממקומו וקיבל פטור. בעי רבי יוחנן זרק חפץ ונעקר הוא ממקומו וחזר וקיבלו מהו? מאי קמבעיא ליה? אמר רב אדא בר אהבה שני כחות באדם אחד קא מבעיא ליה. שני כחות באדם אחד דמי, וחייב, או דילמא כשני בני אדם דמי ופטור? תיקו.

6. מושגים במדע מאת פרופ' עדי שטרן - המחלקה לפסיקה מכון ויצמן

אחת המסקנות המפתיעות של תורת הקוונטים היא שעיקרון הסופרפוזיציה קובע שמערכת אטומית יכולה להיות בעת ובעונה אחת בשני מצבים שונים. למשל, אלקטרון יכול בתנאים מסוימים להיות בשני מקומות שונים בבת אחת, או לעבור בבת אחת דרך שני פתחים שונים. במונחים של הפיסיקה הקלאסית הרי זה כאילו אמרנו שאדם יכול להימצא בעת ובעונה

אחת בתל-אביב ובירושלים

7. מאמרי הראיה / חלק א / אחדות ושניות

"תרתי דסתרי" הוא מסקנת ההגיון הצר. אצלו הסתירה מביאה לידי בטול וכליון, אבל בעולם הריאלי אין הדבר כן: שני יסודות מתנגדים זה לזה מתלכדים יחד ומביאים לידי הפריה, ומכל שכן בעולם הרוחני "מיכאל שר של אש וגבריאל שר של שלג עושים שלום ביניהם". ובאמת בספירה של האמונה הגדולה והרחבה אין הרוחניות סותרת את החומריות, והחומריות את הרוחניות, אלא שתיהן מתחברות יחד להגדיל ולהפרות את נשמת אומתנו העורגת אל האחדות. "לית שכינתא שריא באתר פגימא", אומר הזוהר, אבל "לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא". הוא אחד, ושמו אחד, והכל על ידו מתאחד ומתעלה. וגם החומריות הדבוקה אל הרוחניות מזדככת מגסות, פראיות ובהמיות, ומקבלת צורה של עדינות והוד עליון.

8. חיי מוהר"ן, סיפורים חדשים, פ"ה מעשה באורח בעל כנפיים תקס"ט. א' ד' חנכה.

אחר הדלקת נר חנכה בלילה אורח נכנס לבעל הבית. .. ויצא עמו מן הפתח. ואזי תכף חטף אותו והתחיל לפרח עמו, והיה קר לו ולקח מלבוש ונתן לו, ואמר לו קח זה המלבוש וייטב לך והיה לך אכילה ושתייה וכל טוב ותשב בביתך ופרח עמו. בתוך כך הסתכל והנה הוא בביתו. ולא היה מאמין בעצמו שהוא בביתו, אך הסתכל והנה הוא מדבר עם בני אדם ואוכל ושותה כדרך העולם, בתוך כך חזר והסתכל והנה הוא פורח כבתחלה, חזר והסתכל והנה הוא בביתו, חזר והסתכל והנה הוא פורח, וכן היה מתנהג זמן רב. אחר כך הוריד אותו בין שני הרים בגיא ומצא שם ספר והיו בו צרופי אותיות אז"ח הוא ד' וכו" והיה מצטרף בהספר פלים ובתוך הפלים היו אותיות. גם היה בתוך הפלים אותיות של הפלים שיכולין לעשות על ידם אלו הפלים והיה לו חשק מאד ללמד את הספר. בתוך כך הסתכל והנה הוא בביתו, חזר והסתכל והנה הוא שם, והתישב עצמו לעלות אל ההר אולי ימצא שם איזה ישוב. וכשפא אל ההר ראה עומד שם אילן של זהב עם ענפים של זהב ועל הענפים תלויים פלים כמו אלו הפלים המצטרין בספר, ובתוך הפלים היו פלים שעל ידם עושים אלו הפלים. והיה חפץ לקח משם הפלים ולא היה יכול, מחמת שהיו נסבכים שם על הענפים שהיו בעקממיות. בתוך כך הסתכל והנה הוא בביתו. והיה לו פליאה גדולה מה זאת שהוא פעם בכאן ופעם שם. והיה חפץ לספר זאת לבני אדם אך איך מספרין פליאה כזו לבני אדם מה שאין ראוי להאמין. בתוך כך הסתכל מן החלון וראה את האורח הני"ל והתחיל לבקש אותו מאד שיבוא אצלו, ואמר לו אין לי פנאי כי אני הולך אצלך. אמר לו זה בעצמו נפלא בעיני. הרי אני כאן ומה זה שאתם הולכים אצלי? השיב לו בשעה שנתרצית לילך עמי ללוות אותי מן הפתח אז לקחתי ממך הנשמה ונתתי לה לבוש מן הגן עדן התחתון והנפש רוח נשאר אצלך. ועל-כן כשאתה מדבק מחשבתך לשם אתה שם ואתה ממשיך הארה ממנו אצלך, וכשאתה חוזר לכאן אתה כאן.